

Barevnost grafů

Zdeněk Dvořák

12. prosince 2018

Definice 1. Funkce $\varphi : V(G) \rightarrow \{1, 2, \dots, k\}$ je dobré k -obarvení, jestliže $\varphi(u) \neq \varphi(v)$ pro každou hranu $uv \in E(G)$. Barevnost $\chi(G)$ grafu G je minimální k tž. G má dobré k -obarvení.

Příklad 1. Pokud dva blízké vysílače vysílají na stejné frekvenci, dochází k interferenci. Kolik nejméně potřebujeme různých frekvencí, aby se žádné dva blízké vysílače nerušily?

Nechť G je graf, jehož vrcholy jsou vysílače a každé dva blízké jsou spojené hranou. Pak potřebujeme alespoň $\chi(G)$ frekvencí.

Pozorování 1. Jestliže $H \subseteq G$, pak $\chi(H) \leq \chi(G)$. Barevnost K_n je n , barevnost C_n je 2 je-li n sudé a 3 je-li n liché. Graf má barevnost 1 právě když nemá žádné hrany.

Klikovost $\omega(G)$ je rovná velikosti největší kliky (úplného podgrafu) v G .

Pozorování 2. $\chi(G) \geq \omega(G)$.

Poznámka: Ale barevnost může být i větší (existují grafy bez trojúhelníků s libovolně velkou barevností).

Graf G je d -degenerovaný, jestliže každý jeho podgraf obsahuje vrchol stupně nejvýše d .

Příklad 2. Stromy jsou 1-degenerované, rovinné grafy jsou 5-degenerované.

Lemma 3. Je-li graf G d -degenerovaný, pak má barevnost nejvýše $d + 1$.

Důkaz. Indukcí dle počtu vrcholů, pro grafy s nejvýše $d + 1$ vrcholy je tvrzení triviální. Jestliže $|V(G)| > d + 1$, nechť v je vrchol G stupně nejvýše d . Z indukčního předpokladu lze $G - v$ obarvit $d + 1$ barvami. Na okolí v je použito nejvýše $\deg(v) \leq d$ barev, alespoň jedna z $d + 1$ je tedy nepoužitá a můžeme jí obarvit v , čímž dostáváme dobré obarvení G pomocí $d + 1$ barev. \square

Důsledek 4. *Stromy mají barevnost nejvýše 2, rovinné grafy nejvýše 6. Graf maximálního stupně Δ má barevnost nejvýše $\Delta + 1$.*

Věta 5. *Graf G má barevnost nejvýše 2 právě když G neobsahuje lichý cyklus.*

Důkaz. Ukážeme obměnu: G má barevnost alespoň 3 právě když G obsahuje lichý cyklus.

BÚNO G je souvislý. Nechť T je kostra G a φ je dobré 2-obarvení T . Jestliže φ není dobré 2-obarvení G , pak $E(G) \setminus E(T)$ obsahuje hranu $e = uv$, kde $\varphi(u) = \varphi(v)$. Na cestě P v T mezi u a v se střídají barvy 1 a 2, tato cesta má tedy sudou délku. Pak $P + e$ je lichý cyklus v G .

Naopak, je-li C lichý cyklus v G , pak $\chi(G) \geq \chi(C) = 3$. □

Grafům barevnosti 2 se říká bipartitní – jejich vrcholy jdou rozdělit na dvě části tak, že hrany vedou pouze mezi částmi.

Jednoduchá charakterizace grafů barevnosti k pro $k \geq 3$ neexistuje, rozhodnout, zda je graf 3-obarvitelný je těžké; dokonce i pro rovinné grafy. Ale platí:

Věta 6 (Věta o čtyřech barvách). *Každý rovinný graf je 4-obarvitelný.*

Obtížný důkaz s použitím výpočetní techniky, dlouho otevřený problém (barvení mapy čtyřmi barvami tak, aby žádné dva státy se společnou hranicí neměly stejnou barvu). Dokážeme si snažší tvrzení o 5-barevnosti rovinných grafů.

Kontrakce hrany $e = uv$ v grafu znamená smazání hrany e a nahrazení u a v novým vrcholem a přeměrování všech hran incidentních s u nebo v do tohoto nového vrcholu. Graf vzniklý kontrakcí hrany e v G značíme G/e .

Pozorování 7. *Je-li G rovinný, pak G/e je také rovinný.*

Věta 8. *Každý rovinný graf G lze obarvit 5 barvami.*

Důkaz. Indukcí dle počtu vrcholů, pro grafy s nejvýše 5 vrcholy tvrzení platí. Rovinné grafy mají průměrný stupeň menší než 6, v G tedy existuje vrchol v stupně nejvýše 5. Jestliže $\deg(v) \leq 4$, obarvíme $G - v$ z indukčního předpokladu a v dobarvíme barvou, která není použita na jeho sousedech. Můžeme tedy předpokládat $\deg(v) = 5$. Pak v má dva sousedy x a y , kteří nejsou spojeni hranou (jinak by G obsahoval K_6 jako podgraf a tedy by nebyl rovinný). Nechť G' vznikne z G kontrakcí hran vx a vy a zahozením vzniklých násobných hran (smyčky nevzniknou, jelikož $xy \notin E(G)$). Pak G' je rovinný a z indukčního předpokladu je tedy 5-obarvitelný. Proto $G - v$ má 5-obarvení takové, že x a y mají stejnou barvu. Na okolí v jsou pak použity nejvýše 4 barvy, vrchol v tedy lze dobarvit nepoužitou barvou. □